

# РЕШЕНИЕ

№ 10711

гр. София, 27.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова**

**ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева**

**Мариета Райкова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12423** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за противодействие на корупцията чрез юрк. Р. Ц. срещу Решение № 4838 от 06.11.2024г. по НАХД № 8156/2024г. по описа на СРС, 95-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № К.-НП-69/10.05.2024г., издадено от А. Т. С., председател на К., с което на С. И. П. на осн. чл. 115, ал. 1 от ЗПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касационният жалбоподател счита, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че следва да бъде приложена разпоредбата на пар. 4 от ПЗР на ЗПК тъй като по отношение на административнонаказаното лице е налице промяна в условията и реда за подаване на декларации; посочва, че кръгът на задължените лица, които са включени в Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (в сила от 06.10.2023г.) е запазен и прецизиран, като са добавени изцяло нови категории лица, имащи публични функции или правомощия

по разходване на публични средства. Счита, че за лицата, които за първи път попадат в обхвата, възниква задължение да подадат декларация за имущество и интереси; макар г-жа П. да е подала встъпителна декларация, това е станало пред органа по назначаване, а не пред К., поради което следвало да подаде и пред Комисията. Иска се отмяна на атакуваното решение.

В съдебно заседание касаторът чрез юрк. Ц. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът С. П. чрез адв. Б. – Б. оспорва жалбата. Подробни аргументи излага в представена писмена защита. Претендира разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 4838 от 06.11.2024г. по НАХД № 8156/2024г. по описа на СРС, 95-ти състав, е отменено Наказателно постановление № К.-НП-69/10.05.2024г., издадено от А. Т. С., председател на К., с което на С. И. П., на осн. чл. 115, ал. 1 от ЗПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В решението си СРС е констатирал, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган; при издаването им са спазени императивните процесуални правила относно тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че към 06.10.2023 г. (датата на влизане в сила на Закона за противодействие на корупцията ) С. И. П. вече е заемала длъжността „директор“ на детска градина „П.“ в [населено място], [община]. Въпреки, че безспорно има качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, т. 50 ЗПК, с влизане в сила на този закон за нея не е възникнало задължение по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК. Обосновал е, че подаването на декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК е дължимо в едномесечен срок от заемането на съответната публична длъжност, а не от влизане в сила на ЗПК по отношение на лицата, заемащи такива длъжности от предходен момент. Заключил е, че нарушението по чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК в случая не е извършено от жалбоподателката П. от обективна, респ. от субективна страна; материалният закон е приложен неправилно от актосъставителя и наказващия орган, което се явява основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

Касационният съд споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви за неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 52, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (обн. в ДВ. бр.84/06.10.2023г., в сила от същата дата - 06.10.2023г.) лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация

през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

Няма спор, че С. П. е заемала длъжността директор на ДГ „П.“, [населено място], общ. Г. Д. от 2009г. т.е. преди датата на влизане в сила на ЗПК. Не се спори и че в качеството си на задължено лице по § 2, ал.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ / заглавие, изм. ДВ. бр.84/06.10.2023г./ П. е подала встъпителна декларация, както и че регулярно е подавала годишни декларации за имущество и интереси, в това число е подала декларация по чл.52, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията в срок до 15 май 2024г.

В настоящия случай намира приложение разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, съгласно която „задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл.52“. Към 06.10.2023г. С. П. вече е заемала длъжността „директор“ и за нея не е възникнало ново задължение за първоначално деклариране на имущество пред Комисията, при условията и по реда на новия закон.

Настоящия касационен състав споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени процесното наказателно постановление, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

С оглед на всички изложени съображения намира, че не са налице твърдяните касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника по касация следва да се присъдят разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 350 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен по делото договор за правна защита и съдействие /л.21/.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал. 2 във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4838 от 06.11.2024г. по НАХД № 8156/2024г. по описа на СРС, 95-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на С. И. П. сумата от 350 лв., представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

